

Sygn. akt III KO 83/19

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w sprawie zażalenia X. Y. i P.P.
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 3 grudnia 2019 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w T.
z dnia 14 czerwca 2019 r., sygn. akt VIII Kp (...),
o przekazaniu sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu B.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2019 r. Sąd Rejonowy w T. wystąpił z wnioskiem do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy o sygn. akt VIII Kp 938/15 do rozpoznania innemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. W uzasadnieniu podkreślono, że w sprawie rozpatrywano już wnioski o wyłączenie sędziego referenta, a także o wyłączenie sędziów Sądu Rejonowego w T., które zostały rozpatrzone negatywnie. Nadto wskazano, że pomimo uprzednich wniosków skarżących nie znaleziono także podstaw do wystąpienia przez Sąd Rejonowy w T. z inicjatywą do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W ocenie Sądu, sytuacja ta zmieniła się jednak obecnie o tyle, że postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 lutego 2019 r., sygn. akt II ACz

(...) wyłączono od rozpoznania sprawy o sygn. akt XI Co (...) sędziów Sądu Rejonowego w T., w tym sędziego referenta w przedmiotowej sprawie VIII Kp (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w T. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie.

Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

W niniejszej sprawie, istotnie, wobec treści wskazanego we wniosku postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 lutego 2019 r., sygn. akt V ACz (...), dla uniknięcia zarzutów, które mogłyby wskazywać na brak obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznaniu sprawy, celowym jest, by była ona rozpoznana przez inny Sąd Rejonowy. W uzasadnieniu tym Sąd Apelacyjny wskazał m. in., że osoba skarżące X. Y. *„z uwagi na sprawowaną wcześniej funkcję prokuratora, jest powszechnie znana przez sędziów Sądu Rejonowego w T., a toczące się przed tym sądem sprawy, w których skarżąca jest stroną, szczególnie wobec licznie składanych przez nią wniosków o wyłączenie sędziów, czy też inicjowanych postępowań prokuratorskich w związku z przekroczeniem uprawnień i niedopełnieniem obowiązków przez sędziów – mogły spowodować w środowisku sędziowskim tego sądu wyrobienie własnego zdania o stronie, wynikającego z dotychczasowych kontaktów ze skarżącą”* (k. 587, t. III). Występujący z inicjatywą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu Sąd Rejonowy w T. wskazał co prawda, że nie podziela tej argumentacji, albowiem każda strona postępowania ma prawo do tego, aby w pełni korzystać ze swoich uprawnień, co nie powinno wpływać na zdolność sędziego do bezstronnego i rzetelnego rozpoznania sprawy. Rzecz jednak w tym, co słusznie podkreślił wnioskujący Sąd Rejonowy, że argumentacja ta została przytoczona w orzeczeniu, w którym sędzia referent w sprawie niniejszej (E. S.) została wyłączona od rozpoznania innej sprawy dotyczącej skarżącej. Argumenty te niewątpliwie mogły wywołać wątpliwości, co do kwestii rzetelnego rozpoznania sprawy karnej - zwłaszcza, że skarżący złożyli

wniosek o wyłączenie sędziego referenta w tej sprawie z powołaniem się na wskazane postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...).

Nie mniej istotne wydaje się także i to, że sędzia referent w niniejszej sprawie dwukrotnie składała wnioski w trybie art. 41 § 1 k.p.k. o wyłączenie jej od rozpoznawania złożonego w tej sprawie środka odwoławczego (k. 402, k. 406,). W pismach tych sędzia referent wskazywała, że od dnia 15 marca 2017 r. pełni funkcję wiceprezesa Sądu Rejonowego w T. i nie jest wykluczone, że w ramach pełnionej funkcji będzie zobligowana podjąć czynności w sprawie. Nadto, w oświadczeniu z dnia 3 października 2017 r. (k. 406) wskazała, że w sprawie cywilnej o sygn. akt I C (...) toczącej się z udziałem skarżących przed Sądem Rejonowym w T. wykonywała czynności procesowe i przywoływała argumentację powoływaną w przedmiotowym postępowaniu karnym.

Mając na względzie na powyższe okoliczności - w zaistniałym i opisanym układzie - uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem rozpoznania sprawy do innego sądu równorzędnego. Nic nie stoi obecnie na przeszkodzie, aby sądem tym był Sąd Rejonowy w B.

Wskazany Sąd z delegacji ma siedzibę w stosunkowo bliskiej odległości od Sądu Rejonowego w T., tym samym i względy ekonomiki, przemawiają za wydaniem takiej właśnie decyzji procesowej.

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.

ał